

wot nich wotstupiš. Běda pał takim, wot kotarychž won wotstupił jo! Běda jim we žyweņu! jim brachujo ten Duch, kotaryž nam do wscheje wěrnosczi drogu połažo; běda jim we sčerpeņu! pscheto jim brachujo ten troschtař, ten swěty Duch; běda jim we šinerschi! pscheto jim brachujo ten Duch, kotaryž naschym šlaboscjam pomoga, a sa naš s něhugroňonym sdychowanim pschošy. Wot teje welikeje žalosczi takich žłowekow zomy hišczi wězej groniš.

Ev. Jan. 3, 16—21.

Jesus pał žašcho: Tak jo Bog ten swět lubował, až won swojogo jadnog porožonego syna dał jo, aby šchylne do něgo wěreze, ssubjone něbyli, ale to nimerne žyweņe měli.

Pscheto Bog nějo swojogo syna pošlał do togo swěta, aby won ten swět šužič, ale aby ten swět psches něgo šbožny hordował.

Čtož we něgo wěri, ten něbužo šužony, čtož pał niewěri, ten jo južo šužony, pscheto won nějo wěrił we to mě togo jadnogo narožonego syna Božego.

To pał jo ten šud, až to swětło do togo swěta jo pschišchło, a te žłowekłi lubowachu tu šhamuoscž wězy něžli to swětło, pscheto jich statki běšchu šte.

Pscheto šuždy to šte žyņezny gramujo tomu swětłoj, a něpschižo na swětło, aby joga statki pomšcženie něhordowali.

Čtož pał tu wěrnoscž žyņi, ten pschižo na te swětło, aby joga statki šjawne hordowali; pscheto woni šu we Bogu žyņone.

Dajšcho nam, l. p! s togo š. evangelia hobmyšlišch: Tu weliku žaloscž tych žłowekow, wot kotarychž ten swěty Duch wotstupił jo, a glědašch

I. Na tych wot kotarychž won wotstupijo, a

II. We žom ta žaloscž takich žłowekow hobštoj.